

Teoria täydellisestä elämästä

PAKINA

KIMMO HAUTALA

Häviäminen harmittaa. Näin on saattanut käydä hyvien ystävien seurassa kesällä plumpu-korttipelin äärellä. Kuuden plumpun jälkeen olo oli kuin jatkaisi yhä vain syvemmän kuopan kaivamista tikkipelissä, jota myös lupaukseksi kutsutaan. Kahdeksannen jälkeen ei edes aurinko enää paistanut. Tästä päästäänkin varsinaiseen aiheeseen eli peliteoriaan. Se on hyvä hallita sekä plumpussa että elämässä.

Matti Nykänen arvioi aikoinaan osuvasti elämän olevan laiffi, mutta hän olisi todennäköisesti hyväksynyt elämän olevan myös peliä. Viisi olympiamitalia ei voi olla väärässä.

Peliteorian mukaan yritämme maksimoida oman voittomme, huomioimalla samalla muiden pelaajien peliliikkeet. Teoria on ennen kaikkea riskien hallintaa ja sen opit kannattaa lisätä oman elämän pelikirjaan.

Teoria kuulostaa kovin itsekeskeiseltä ajatukselta, mutta tarkemmin ajateltuna se ei sitä ole. Kun maksimoimme henkilökohtaisen hyödyn, se säteilee hyvinvointina läheisiin ihmisiin. Oman edun tavoittelu on siis meidän ja läheistemme yhteinen etu. Aihetta voi lähestyä lomalaiselle sopivilla esimerkeillä.

Mökkiläiselle tyypillisessä pelitilanteessa puolison läheiset tai muut kaukaiset mökittömät sukulaiset tuppaavat änkeämään itsensä paikalle kutsumatta tai ainakin vastalauseita kuulematta. Puoliso saattaa olla myötämielinen yllätysvierailijoihin mutta sinun rentouttava lomasi menee täysin pilalle. Ei enää rauhallisia hetkiä riippumatossa, meditatiivinen saunan lämmitys muuttuu sukulaisten elämäkerraksi ja huussikin on jo kohta täynnä. Tässä kohtaa ota käyttöön strateginen ajattelu ja peliteorian perusteet.

Vierailua ei voi välttämättä estää mutta vahingon voi minimoida. Pyrkimyksenä on luoda muille pelaajille mahdollisimman epämurkavat olosuhteet. Hyviin vinkkeihin sisältyy vierasmökin ikuinen remontointi, jolloin yöpyminen vaihtuu telttamajoitukseen läheiselle pirunpellolle. Maastoon kannattaa lisäksi pystyttää punkeista ja kyykäärmeistä varoittavia kylttejä sekä kaiuttimesta soimaan Cyclochila australasiae -kaskaan laulua aamuyön tunteille asti. Eiköhän kotimatka ole mielessä jo ennen auringonnousua.

Lomalla on näennäisesti aikaa kaikenlaiselle turhanpäiväiselle touhottamiselle. Puoliso saattaa ehdottaa jopa autotallin siivousta, minkä jälkeen tuore sähköinen perheenjäsen, Fiat 500e, mahtuisi yöksi sisälle lämmittelemään. Autotalli on kuitenkin käytetty

strasselin tuoksuisen kotiluola, jossa voi omassa rauhassa olla oman elämänsä täydellinen keskipiste. Tässä tilassa sähköinen spagettivatkein pilaa tunnelman yhtä nopeasti kuin vaaleanpunaiset pitsiverhot ja kattava vuoden 2008 Harlequin kustantamon Julia-kokoelma.

Tässäkin tapauksessa vahingot on mahdollista minimoida hyvällä pelisuunnitelmalla. Viivyttely ei ole riittävä strategia, vastustaja nimittäin saattaa milloin tahansa aloittaa oma-aloitteisesti tallin tyhjennyksen. Kannattaa miettiä vastapelaajan heikkoja kohtia, joihin voisi iskeä. Esimerkiksi useasti kuulemasi toive säännöllisestä liikunnasta voisi hyvinkin olla sellainen. Jos kerrot suunnitelmastasi aloittaa tallissa kuntosaliharjoittelun, ei liene epäselvyyttä siitä, etteikö Fiat kestäisi talviolosuhteita ihan taivaan alla. Parit painot keskelä lattiaa ja kaiuttimista kuuluvat säännölliset kolahdukset, ähinällä höystettynä, luovat vakuuttavan tunnelman. Tällöin ei myöskään pitkäjänteisesti rakennettu elintasovartalo ole vielä uhattuna.

Kuten esimerkit osoittavat, elämä peliteorian mukaan on tuki edelleen laiffi mutta ennen kaikkea se luo edellytykset täydellisen elämän maksimointiin. ■

Kirjoittajalla on yllättäviä havaintoja teorian ja käytännön välisistä poikkeamista. Plumpu-pelissä on edelleen tullut tappioita.

